

twoje Mena, kotsiž do tebe wjerja, sbojni, a Wodawanje tych Rječow dostacj. A dyž ja na te Heremple tych Starých ladam, a je wopomnju, da ja namafam, so nidy žadyn neje do Šaniby pschischof, kotryž je ktebi Madžiju mjet. Tehodla pschindu ja tejš ktebi Kneže, moj Sbožniko: Za proschu tebe twojeho škorkeho Mena dla, smjel so namni, wodaj mi moje Rjechi, a sposchč mi twojeho šwjateho Ducha. Moj Ğesuso, tebi so ja podam sĚjetom a sDuschu, a wschitko schtož ja mam. Moj Pomozniko, wucz me czinicž po twojej Wohli, a Spodobanju, a twoj dobry Duch wedž me po prawym Pucju. Dyž me moje Rjechi czwjeluja, da ty me wolschew! Dyž me Ězert spyttowacž chze, da pohyla me! Dyž me Ěswjet pscheszjeha, da wsmi me ty hohrje! Dyž ja steju, da dzerž me, so bych nepanyt! Dyž hym newjedomny, da rostwucž me! Dyž btudžu, da wedž me kprawe mu! Dyž hym studny, da troschtuj me! Dyž kory hym, da bydž moj Łjekar! Dyž na stare Łjeta pschindu, da chyt me nofycž! Dyž ja napohlietku wotsal czanycž dyrbu, da wobradž mi jene sbojne a rosomne Skonczenje, a to twojeho šwjateho a krasneho Mena dla. My chzemy tebe sa to mjetko profycž we jonym wjerjazym a nuternym Wotze naschu, a jonym rjanym Kyrlišchu.

Szenje na Nedželu po Nowem Łjeczi, pola Łukascha na 2. Stawi, 21. Schtuczžy, steji hohrkach pschi Sswedženju noweho Łjeta.

Luby Łasowarjo.

Dokelž na tu Nedželu po nowem Łjeczi žane Prijedowanje pola D. Luthera nebye, da hym jeho druhe Prijedowanje na nowe Łjeto, kotrež wot teho krasneho Mena Ğesufoweho reczi, na to Mjesto pschetožili, a šem stajili.

No je jena jara nusna Wjež, so by kojždy Kisheszijan to Mena Ğesufowe wedžit, pschetož to Mena Ğesus neje wot Ězlowekow wumyšlene, ale je jemu sNebesdate, a nam psches tych Zandželow šjewene, predy hač won we Macžernym šiwoczi podjaty bje. A to šluži ktemu, so by kojždy wedžit, so je to Mena Ğesus, tajke Mena, kotrež so Bohu lubi, dokelž je Boh šam šwojeho Šsyna tak menowat. Tehodla chzemy washej Lubošzi prijotk stajicž:

To Wuloženje teho jara krasneho Mena Ğesus,

I. Kaž je knaschemu Troschtej prawje wuložimy, a potom.

II. Kaž je druhsy neprawje wuloža.

I. **S**jetk rjeka to Mena Ğesus, po Ěserškim, kaž my prawje rczimy, tak welje jako: jedyn Sbožnik aby Pomoznik. Njekotši je tak wopřasju: jedyn Sbožnik, kotryž šwoj Lud sbožnych czini. Ězohodla pak Krysstus tajke Mena wedže, pokazje ton Zandžel Gabriel, dyž kJosephej prajesche, pola Matth. na 1. Stawi. Ty dyrbiš jeho Mena Ğesus narecz: Pschetož won budže šwoj Lud sbožny scžinicž wot jich Rječow.

Tajke Mena wuf šwjeru wopomnicž, so to Džjecžatko Ğesus rjeka, a je jedyn Sbožnik,